

Kolmas saliottelu [YP]

Post by hitodama on Feb 11, 2013, 1:17am

"Ei saakeli otus, justiin takaisin sieltä!" kaikui selkeään ärtynyt huudahdus, jonka aiheuttajista ei ollut juuri epäilystäkään. Itse huutaja oli nimittäin pyörätuolilla eteenpäin voimiensa takaa rullaava Reliam, kun taas hänen raivonsa sytyttäjänä toimi aina yhtä arvaamaton nidoraninsa Jerico. Näistä viimeisin juoksi vielä kouluttajaansakin nopeammin eteenpäin pitkin Ruinuyh katuja, eikä näyttänyt omaavan minkäänlaisia aikeita totella saamaansa käskyä.

"Minä sinulle kyllä näytän, se on tasan ja vissiin varma! Oikeasti, pysähdy jo tai.. Tai..!" mies koetti naama punaisena uhkailla, kunnes Saramu-scizor sai sitä jo tovin yritettyään hänet kiinni.

"Ja missä teikä sitten viipyi? Nyt heti agilityllä tuo jyrsiä kiinni, ja saman tien voit hakata siitä ilmat pihalle", nuorukainen hyönteistä vilkaistuaan jatkoin. Vaikkei lentomuurahainen yleensä olisi pitänyt yhtään toisen käskyn loppuosasta, siitä hakkaamiskohdasta, nyökäytti se nyt päätään ja sinkosi itsensä vauhtiin. Jopa sen mielestä nidoran ansaitsi nimittäin tällä kertaa pienen opetuksen.

Ja mistäpä moinen takaa-ajokohtaus sitten oli saanut alkunsa? Noh, aikansa siellä täällä jälleen kerran matkailtuaan oli Reliam alkanut laskeskella, että edellisestä salihaasteestaan oli päässyt kuluneeksi jo melkoisen pitkä tovi. Niinpä hän oli suunnannut kolmannen salipäällikön kotikaupunkiin Ruinuyhin ja pitänyt vielä pienet tehotreenit tiimilleen, jotta nämä varmasti olisivat valmiita ottamaan seuraavan haasteen vastaan. Saramu sekä tovi sitten muotoaan muuttanut Bron olivat jo melkoisen hyvässä kunnossa, mutta toista oli Calypso-miloticin ja Jericon laita. Niinpä, koska ei ollut löytänyt itselleen harjoitusvastusta, oli miekkonen laittanut kaksikon ottelemaan toisiaan vastaan. Reilun kamppailun sijasta nidoran oli kuitenkin alkanut vain riehua holtittomasti ympäriinsä ja kun kouluttaja oli yrittänyt julistaa epäonnistuneen harjoituksen päättyneeksi, oli otus vain jatkanut eritoten Calypson rökittämistä. Miloticin viimein kiljuttua oikeasti tuskaisena oli Reliam koettanut mennä väliin ja riuhtoa piikkisikapokémonin väkivalloin irti tiimitovereistaan, mutta adrenaliinihuuruissaan tämä olikin lähtenyt juoksemaan omille teilleen.

Niinpä Saramu ei nähnyt tarpeelliseksi säästellä voimiaan, kun se liisi viimein kapinallisen kiinni ja kampitti tämän napakalla metal clawilla. Nidoran kieri muutaman kuperkeikan tehden tiensivuun ja kääntyi yhä uhmakasta esittäen kohti uutta vastustajaansa, mutta Saramu sen kun toisti iskunsa antamatta toisen käydä vastahyökkäykseen. Se alkoi olla jo liikaa kokemattoman Jericon kunnolle, mutta ei sen asenteelle: niinpä jyrsiä loikkasi päin ötökkää myrkkypistin ojossa. Poison stingistä ei kuitenkaan ollut kovakuoriselle scizorille liiaksi vahinkoa, joten iskusta selvittyään läimäisi se toista vielä yhdellä pikaisella quick attackilla, mikä päätti ottelun siihen. Nidoranin raivoisa säksätys haipui kuulumattomiin otuksen pökertyessä pientareelle.

Ansaitun rangaistuksen antanut Saramu jäi seisomaan kurittoman piikkipallon vierelle odottamaan kouluttajansa saapumista. Hetki siinä kestikin, että yllättävän spurtin hengästyttämä Reliam sai parivaljakon jälleen näkyviinsä.

"Hyvä... Saramu..." hän huikkasi kun hapen haukkomiseltaan kykeni. Vaikka Misrean halki matkaaminen oli varmasti kehittänyt hänen muutenkin ihan hyvää kuntoaan entisestään, ei miekkonen ollut ikinä ollut mikään maantiekiihtäjä lyhyillä, nopeilla matkoilla.

"Tuo se munapää... Tänne niin että voidaan... Mennä takaisin", hän jatkoi, mikä sai scizorin nostamaan tajuttoman Jericon varovasti käsivarsilleen ja astelemaan nuorukaisen luokse, mistä he kaikki sitten yhtä matkaa palasivat pienelle puistoaukealle. Siellä mustelmille murjottu Calypso tärisi ja itkeskeli yhä pelosta, vaikka Bron vaikutti jähmeästä ulkomuodostaan huolimatta sitä yrittävän kaikin keinoin lohdutella. Paljoon ei shelgon toki pystynyt, mutta ainakin se urisi rauhoittavasti ja hankasi silityksenomaisesti itseään merikäärmettä vasten.

"Joo, eiköhän tämä treeni ollut nyt tässä. Taitaa mennä siis siihen, että Bron ja Saramu hoitaa taas vaihteeksi koko ottelupuolen", Reliam miloticin pikaisesti tutkittuaan totesi. Jos otus olikin saanut myrkytyksen tullessaan muilutetuksi, oli se ehittänyt jo parantaa itsensä eikä näyttänyt siis vaativan välitöntä hoitoa. Lepo tekisi kyllä tehtävänsä ruhjeiden suhteen. Se olisi sitten eri asia, paranisivatko

pokémonin hermot yhtä nopeasti.

Annettuaan koko tiiminsä - niin otteluun valmistautuvien kuin siitä taukoa pitävienkin jäsenten - levätä yön yli, saapui Reliam sitten ilme totisena Ruinuy'n pokémonsalille. Vertaillen paikkaa edellisiin samaa sarjaa olleisiin rakennuksiin pani partaveikko hieman ihmeissään merkille, ettei sali omannut mitään selviä merkkejä siitä, minkälaisia otuksia paikan johtaja aikoi heittää haastajiansa eteen. Rakennus oli kyllä komea ja selvästikin suurella sydämellä ylläpidetty, mutta edes nuorukaisen päästessä ottelutilaan ei hän osannut arvata mitä tuleman pitäisi.

"Jaa kappas, meinaako tämä että minulle olisi tänään töitä tiedossa?" kajahti yhtäkkiä hallin toisesta päästä ja keskeytti Reliamin mietiskelyt. Kohotettuaan katseensa puhujaan näki nuorukainen edessään kaverin, jonka pöyheä kuontalo oli vähintään yhtä punainen, kuin liekkikuvioin koristellut vaatteensakin. "Öö joo kyllä, ottelua varten tulit. Teikä on siis vissiin salipäällikkö täällä?" kaupunkilainen varmisti. "Tottahan toki! Horiil Kserockie on nimi ja voin toki verrytellä vähän kanssasi. Pitää kuitenkin nyt heti varoittaa, ettei minulla ole tapana antaa armopisteitä haastajille, ei edes vaikka näillä olisi joitain, tuota, tiettyjä rajoitteita", vanhempi mies rullatuolia katsoessaan kertoi. Olivat tyypin puheet sitten aidosti neuvoa-antavia tai ylenkatsovaa nokittelua, saivat ne yhtä kaikki pyörätuolipöytä kasvat punertamaan kiukusta.

"Ei kuule tarvitsekaan", hän murahti ja kaivoi saman tien ensimmäisen pokéballonsa esille. Tällaisen jätkän hakkaaminen olisikin varsinainen ilo sielulle!

Kamppailun ihmisosapuolten siirryttyä paikoilleen ja Kserockien selostettua monisanaisesti saliottelun tavanomaisia sääntöjä ja käytäntöjä, joita Reliam ei kuunnellut pätkäkään, vapauttivat molemmat ensimmäiset pokémoninsa areenalle. Otusten materialisoiduttua esiin virmisti punapäinen mies vinosti ja hieraisi leukaansa mietteliäänä.

"Vai että hyönteisten välinen taisto! Mikäs siinä, katsotaan toki voittaako nopeus voiman ja äly lihaksen", hän selosti kiinnostuneena. Reliam puolestaan tunsu olonsa lähinnä voitonvarmaksi nähdessään, mikä hänen valitsemallaan scizorilla oli vastassa: reilusti alle metrinen kaskas, ninjask.

"Okei. Saramu laitetaan homma käyntiin! Focus energy!" nuorukainen käskytti. Ottelun ensimmäinen liike sai Saramun vetämään saksikätkensä ristiin eteensä ja ryhtymään keskittämään voimiaan niin, että ympäröivä ilma alkoi hohtaa. Salipäällikkö puolestaan pudisti suurieleisesti päätään.

"Aijai, ei hyvä. Kun antaisi minulle avomaalla seisovan maalitaulun! Prit, fury cutter käyntiin!" Ohjeet saatuaan singahti Pritiksi kutsuttu siivekäs liikkeelle sellaisella vauhdilla, että se loksautti Reliamin leuan auki. Saramu ei ollut edes edellisessä muodossaan ollut puoleksikaan *noin* nopea!

Koska niin kouluttaja kuin pokémonkaan eivät ehtineet tehdä mitään väistääkseen, osui ninjask Saramun olkavarteen vaivatta. Isku ei voimaltaan tosin ollut järin vahva, joten toivuttuaan pienestä horjahduksesta saattoi scizor saattaa energiankeruun päätökseensä.

"Skii-ii!" se kivahti ja avasi kätensä merkiksi siitä, että oli valmis tositoimiin.

"Osataan mekin tätä peliä pelata, joten agilyllä vaan perään kun se tulee uudestaan!" Reliam neuvoi, mikä sai kasvattinsa nousemaan siipiensä avulla ilmaan odottamaan vastustajan seuraavaa liikettä.

"Nuo sanat voit kyllä joutua valitettavasti vetämään takaisin", voivotteli puolestaan Kserockie, jonka pokémon lähti ilman erillistä käskyä uusimaan iskuaan. Pelkäämättä fury cutteria otti Saramu hyökkäyksen vastaan - tällä kertaa se tosin näytti tuntuvan edellistä kivuliaammalta - ja kiihdytti sitten ötökän perään. Scizorilla ei siitä huolimatta ollut pienintäkään mahdollisuutta saavuttaa kaskasta, joka vain otti ja kaarsi takaisin vastustajansa kimppuun. Nyt Reliam kuitenkin oli jo täysin varma, että tehty fury cutter vahingoitti hänen pokémoniaan yhä enemmän ja enemmän, sillä Saramu painoi kerta toisensa jälkeen iskua vastaanottaneen käden suojelevasti rintaansa vasten.

"Stoppi tähän! Saramu, laskeudu sittenkin alas", tajusi nuorukainen keskeyttää, mikä sai salipäällikön kiristelemään itsekseen hampaitaan. Hänestä kun asiat olivat sujuneet nimenomaan aivan mainiosti.

Scizorin lähtiessä laskeutumaan kohti ottelusalin lattiaa näytti kouluttajansa miettivän kuumeisesti uutta toimintastrategiaa. Kun otuksen jalat sitten olivat taas turvallisesti tukevalla pinnalla, oli Reliam onnekseen ehittänyt kaapia jotakin kasaan.

"Kestätkö vielä jokusen iskun?" hän uteli Saramulta, joka vastasi nyökäyttämällä päätään. Eleessä oli kyllä tiettyä epäröintiä, mutta nuorukainen koetti olla miettimättä sitä.

"No, sitten odota valmiina. Annan merkin kun toimitaan", Reliam jatkoi. Epämääräinen ohjeistus sai niin

punakuorihyönteisen kuin salipäällikönkin katsahtamaan haastajaa ihmeissään, mutta eipä heistä kumpikaan voinut udella enempää.

"Eipä kuulostanut kovin vakuuttavalta, mutta miten vaan", Kserockie totesi ja viittasi kädellään Pritin liikkeelle. Siinä samassa Reliam avasi kuitenkin jo suunsa uudemman kerran.

"Wing attack!" hän kivahti samalla, kun ninjask syöksyi pokémoniaan kohti. Siipiveikko ei hurjalta vauhdiltaan pystynyt enää perääntymään, kun taas Saramu ymmärsi nyt miten se voisi pinteestään selvitä. Juuri kun Prit oli jo osumaisillaan maaliinsa ryhtyi scizor pyörähtämään ympäri: kipeästi sattuvalta iskulta se ei sitä pelastanut, mutta ennen kuin ninjask ehti pois kohteensa lähietäisyydeltä, osuivat puolestaan Saramun siipien terävät reunat vasten otuksen haavoittuvaista vatsapuolta. Focus energyllä kerätyt voimat tekivät tehtävänsä, sillä omistajansa suureksi kauhuksi Prit putosi lopulta yhdellä ainokaisella wing attackilla.

"Priiit! Voi Prit kaunokaiseni, nouse ylös, nousethan?!" huusi Horiil Kserockie päättää käsiensä välissä pidellen, kun ottelu sai yhtäkkiä uuden suunnan. Ja kun ninjask ei hänen maanitteluistaan huolimatta tehnyt muuta kuin nyki mekaanisesti jalkojaan, joutui hän nenäänsä teatraalisesti niiskaisten vetämään sen takaisin palloonsa.

"Noh, odotapa vain, kyllä me tämä vielä kostetaan", salipäällikkö jupisi lähettäessään areenalle itseltään uuden edustajan. Sen ilmestyessä viehkoine muotoineen areenalle tiesi Reliam heti, että Saramun peli oli nyt pelattu.

"Äh, ei me ruveta mitään ninetaleseja vastaan lähtemään", hän tokaisi hieman harmistuneena. Scizorilla olisi kyllä ollut vähän energiaa vielä jäljellä, mutta ylvästä tulikettua vastaan se ei olisi ehkä pärjännyt edes täysikuntoisena. Onneksi nuorukaisen tiimissä oli kuitenkin toinen kaveri, jota tuli ei saisi kavahtamaan. Niinpä hän veti Saramun takaisin palloon ja vaihtoi sen tilalle tankkerimaisen Bronin.

Kumpaisenkin kouluttajan mittailtua uutta taisteluparia hetken katseellaan, teki tällä kertaa Kserockie aloitussiirron.

"Eipä jäädä pitkittämään tätä turhaan. Flame burst, siis!" päällikkö neuvoi, ja kettu ryhtyi vetämään henkeä tuli-iskun varalle. Reliam ei tiennyt tarkemmin millaisesta hyökkäyksestä oli kyse, joten hän päätti pelata varman päälle.

"Bron, protect!" Komento sai shelgonin kääntämään kivikovan kylkipanssarinsa ninetalesille juuri ajoissa, jolloin vauhdikas tuliryöpsähdys levisi siitä kimmahdaen ympäri ottelutilaa. Isku näytti hurjalta, mutta Reliam luotti lohikäärmeensä voimiin ja tässä muodossa eritoten kestäkykyyn; sitä ei mikään kekälepallo noin vain kaataisi!

"Headbutt", hän siis jatkoi, mikä sai Bronin lähtemään lylertämään kohti vastustajaansa. Näky oli kieltämättä aika huvittava, mutta ei sille nyt nauraa olisi silti tarvinnut, kuten Kserockie näytti tekevän.

"Heh, voi kuule pyörätuolipoika, mutta eihän tuolla saada edes Mieleaa kiinni! Se väistää helposti", salipäällikkö kertoi ja napsautti sormiaan, mikä sai tuliketun lähtemään lipettiin. Miekkosen sanat puolestaan saivat Reliamin näyttämään siltä, kuin äskeinen flame burst olisi osunut suoraan hänen naamaansa.

"Sehän nähdään! Nyt juoksuksi Bron!" partaveikko möykkäsi ja löi nyrkkinsä vasten rullatuolin käsinojia.

Ei se vauhdilla käynyt, mutta kovasti sitä yritettyään sai massiivisen pansarin suojaama lohikäärmeenalku muutettua askelluksensa joksikin hölkkää muistuttavaksi liikehännäksi. Ninetales puikahteli sen tieltä yhä mitä helpoimmin pois, mutta ei senkään elo täysin ongelmatonta ollut.

"Mielea, esittelepä sille uudelleen tulesi kuumuutta", kannusti Kserockie, mutta eipä pokémoninsa voinut samaan aikaan juosta ja vetää henkeä vaativaa iskua varten. Niinpä se hetken tilannetta puntaroituaan pinkoi salin kauimmaiseen nurkkaan ja jäi sinne valmistelevaan iskuaan.

"Eteenpäin vaan!" Reliam huusi naama punaisena, ja Bron jatkoi pomppimistaan. Lopulta Mielea sylkäisi suoraan vastuksensa kasvoille uuden tuliohjauksen, mutta niin ketun kuin tämän kouluttajankin harmiksi shelgon päästeli tulemaan suoraan sen läpi ja sai viimein puskettua ninetalesia noesta mustuneella panssarillaan.

"Oijoi ei ei", salipäällikkö vaikeroi, "pysäytä se nyt confuse raylla!" Vahinkoa ottanut tulipokémon juoksi hitusen ontuen jälleen nykyisestä olinpaikastaan katsottuna mahdollisimman kauas ennen kuin kääntyi kohti Bronia, joka puolestaan ei ollut juuri edes hidastanut vauhtiaan toiseen osuessaan. Kun massan kerran sai liikkeelle, ei sitä sitten ihan heti pysäytettykään.

Kerättyään voimansa mystisen säteen muodostamista varten laukaisi Mielea confuse rayn kohti Bronia, mikä sai lohikäärmeen kouluttajan kurtistamaan huolestuneena kulmiaan. Tuollaiset iskut olivat aina tosi arvaamattomia, eikä sitä tiennyt miten vahvinkaan pokémon niitä kestäisi. Kun valonsäde viimein haipui, näytti shelgonin meno toden totta jokseenkin hoipertelevaiselta, eikä ihmekään: se oli sokaistuneena painanut silmänsä tykkänään kiinni. Ennen kuin kukaan ehti varsinaisesti iloita tai säikähtää asiasta, ratkaisi Bron asian kuitenkin ihan itse mitä loogisimmalla tavalla. Se nimittäin jatkoi vain juoksuaan suorinta reittiä sinne minne oli ollut menossakin, mistä syystä se osui lähinnä tuurilla uudelleen vasten ninetalesia. Tällä kertaa tulikettu litistyi pahasti seinän ja lohikäärmeen väliin sekä kirkui sydäntäsärkevästi, mikä sai myös omistajansa huutamaan liki yhtä kauhistuneena.

"Puske päälle vaan!" Reliam puolestaan komensi. Ja Bronhan puski, eikä hentoinen kettu päässyt enää nilkuttamaan järin vauhdikkaasti pakosalle.

"Älä älä hyvä mies, lopeta jo!" salipäällikkö viimein parahti, kun kolmas headbutt sai Mielean kaatumaan maahan. Hän veti tulipokémonin takaisin palloonsa ja jupisi itsekseen jotakin siitä, kuinka katalalla tavalla epäreiluja tyyppiedut oikein olivatkaan. Ilmeisesti mies oli jo tykkänään unohtanut sen, kuinka hän oli vasta vähän aikaa sitten laittanut itse ninetalesin scizoria vastaan.

Haluttomana ilmeisesti edes lähettämään enää mitään elävää panssarivaunua vastaan käveleskeli Kserockie hetken pientä ympyrää asemapaikkansa ympärillä, mikä sai Reliamin kiehumaan yhä hurjemmin raivosta.

"Voi tässä pelissä antautuakin, jos ei uskalla enää jatkaa!" hän lopulta kivahti, mikä sai salipäällikön pysähtymään ja kääntämään huomionsa taas vastustajaansa.

"Taisit kuunnella aiemmin selostamani säännöt aika huonosti, poika, sillä itse asiassa salipäällikkö ei voi syyttää suotta jättää virallista ottelua kesken. Kuinka onkaan häpeä tätä myöntää, mutta tällä kertaa ehkä jopa toivoisin, että voisinkin perääntyä! Ei sillä ettenkö luottaisi täysin rakkaan Woloreni kykyihin, mutta tyyppietu on silti aina tyyppietu", hän päättää pudistellen murehti, mikä sai oikeastaan Reliamin vain inhoamaan kaveria vielä entistäkin enemmän. Olisi edes kaatunut kunnialla, eikä kerännyt tuohon tapaan sääliä, jestas sentään!

"No mutta, jatketaanpa siis sitten. Wolore, mene!" Kserockie murhetta äänessään julisti päästäessään jolteoninsa areenalle. Nyt Reliamkin ymmärsi miksi miekkonen vaikutti niin epätoivoiselta, sillä sähkö teki Bronille aivan yhtä vähän hallaa kuin tulikin.

Ja niinpä se ottelu sitten jatkui. Nopea Wolore sinkoili edeltäjänsä tavoin vauhdikkaasti ympäri areenaa, potki hiekkaa sand attackin muodossa ja laukoi thunder shockeja minkä kerkesi, mutta Bronin puolustus pysyi murtumattomana. Sen osumatarkkuus toki kärsi silmiensä täytyessä hiekasta, joten loppujen lopuksi viimeinen ottelu venyi oikeastaan puuduttavan pitkäksi. Jokaisesta osapuolesta tuntuikin olevan puhti täysin lopussa, kun Bron viimein turhiksi käyneiden headbutt-yritysten jälkeen ryhtyi sylkemään tulta ja sai jolteonin ajetuksi kuvainnollisesti nurkkaan.

"Voi voi voi, miten tämä on edes mahdollista... Mitä minä tein väärin, kun kaikki pokémonini näin pahasti petin..?" salipäällikkö nyyhki poistaessaan tajuttomaksi menneen Woloren areenalta. Myös Reliam kutsui uurastuksesta puuskuttavan ja mahallaan pötköttävän Bronin lepäämään, ennen kuin hän jokseenkin vaivautuneena rullaili itsensä salipäällikön juttusille.

"Öh, jos se oli siinä, niin tarvisin, tuota, sen salimerkin", hän niskaansa raapien muistutti, mikä sai vanhemman punapään ojentamaan ällöttävän pinkin rintanapin miekkoselle.

"Siinä! Ota se, sinä kurja riistäjä! Kerro kaikille, miten murskasit minut, Horiil Kserockien, näille sijoilleni!" mies ulisi, kun taas Reliam tyytyi vain nappaamaan napin äkkiä itselleen ja häipymään pois vollottavan salipäällikön läheisyydeltä.

Päästyään ulos koko rakennuksesta pysähtyi Reliam pettyneenä huokaisten kiinnittämään uutuuttaan hohtavan merkin reppuunsa kahden edeltäjänsä seuraksi. Harmi vaan tämän ansaitseminen tuntui jotenkin todella typerältä, sillä eipä ottelusta ollut jäänyt juuri mitään käteen. Ei hurjia käänteitä sitten alkumetrieni, ei suurta voittajafiilistä, ei edes yhtään pökertynyttä pokémonia. Ja Reliam kun oli nähnyt kaiken tämän vaivan ihan vain siksi, että olisi omannut jotain merkittävää kerrottavaa Charlotelle, kun he muutaman päivän päästä taas näkisivät toisensa!

"Kiitti vaan, Lotte", miekkonen siis jupisi itsekseen, kun hän viimein lähti pokécenteriin tarkastuttamaan, ettei Bronin kuori ollut täyttynyt ihan tykkänään hiekalla.